

Ks. Mariusz Rosik

Dar Języków. Biblia, historia, najpiękniejsze świadectwa

Kraków 2015, ss. 191

Wydawnictwo Serafin

Choć od początków odnowy charyzmatycznej w Kościele katolickim (Duquesne 1967) minęło już ponad pół wieku, to jednak kwestia odnosząca się do daru języków wciąż budzi duże zainteresowanie zarówno biblistów, historyków, duszpasterzy i katechetów, jak i wielu chrześcijan. Bez wątpienia wpisuje się ona w trwającą obecnie ożywioną dyskusję wokół adekwatnego zdefiniowania tzw. nowej ewangelizacji, której celem jest rozpalenie na nowo, we wspólnotach współczesnych chrześcijan, Bożego charyzmatu wiary (por. 2Tm 1,6). W ten nurt współczesnych poszukiwań, wpisuje się również książka cenionego i znanego biblisty ks. prof. Mariusza

Rosika pt. *Dar języków. Biblia, historia, najpiękniejsze świadectwa*, Kraków 2015, ss. 191, wydana nakładem Wydawnictwa Serafin. Autor książki studiował na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu (1987-1997),

Pontificio Istituto Biblico w Rzymie (1997-2001), Hebrew University oraz École Biblique et Archéologique w Jerozolimie (1998-1999). Napisał ponad czterdzieści książek naukowych i popularnonaukowych oraz dwieście artykułów. Jego prace czytać można w piętnastu językach. Jest członkiem międzynarodowego stowarzyszenia „Studiorum Novi Testamenti Societas” z siedzibą w Cambridge. Aktualnie wykłada na Uniwersytecie Wrocławskim i Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu oraz prowadzi wspólnocie modlitewnej „Porta coeli”.

Pomysł napisania książki zrodził się, jak pisze sam Autor, z naukowej refleksji o działaniu Ducha Świętego oraz ze świadectwa osób, które, doświadczając go, postanowiły podzielić się nim z innymi (por. s. 5). Taki zamysł Autora publikacji zadecydował o układzie treści. Książka składa się z dwóch wyraźnie wydzielonych części.

Część pierwszą, noszącą tytuł Uderzenie gwałtownego wiatru. Dar języków w Biblii, teologii i historii (ss. 9-94), otwiera rozdział Duch tchnie tam, gdzie chce (ss. 11-), w którym Autor podejmuje zagadnienie terminologii daru języków (ss. 12-17), jego natury (ss. 17-21) oraz celu (ss. 21-30). W kolejnym rozdziale zatytułowanym I głos jego słyszysz (ss. 31-50) przywołuje i analizuje egzegetycznie teksty NT, które mówią wprost o darze języków oraz te, które się do niego odnoszą (Mk 16,15-20; Dz 2,1-13; 8,14-24; 10,23-48; 19,1-7; 1Kor 12-14 oraz Rz 8,26). Trzeci rozdział z tytułem Nie wiesz, skąd przychodzi (ss. 51-94) odślania przed czytelnikiem dar języków widziany w perspektywie historii Kościoła. Autor publikacji wyznacza tu trzy zasadnicze okresy. Na początku omawia pierwsze wieki chrześcijaństwa (I-V w.) (ss. 52-66), dalej okres od V do XIX w., w którym, jak twierdzi, dar języków manifestował się sporadycznie (ss. 66-74) wreszcie przedstawia współczesne ożywienie charyzmatyczne, przypadające na wiek XX, trwające do chwili obecnej (ss. 74-80). Po tak szeroko ukazanym spectrum biblijno-historycznym ks. Rosik w rozdziale I dokąd podąża (ss. 81-94) przechodzi do praktycznych wskazań, mających na celu ukazanie czytelnikom, jak dar glosolalii i ksenoglosji powinien być we właściwy sposób włączony w życie Kościoła. Omawia tutaj zarówno okoliczności i czas przyjęcia daru języków, jak i jego walor w osobistej modlitwie chrześcijan oraz we wspólnotie. Ten rozdział książki wydaje się szczególnie ważny, biorąc pod uwagę często rodzące się niebezpieczeństwo jego błędnej interpretacji.

Druga część książki ks. Rosika zatytułowana: Szmer łagodnego powiewu. Piękno daru języków-historie prowadzonych przez Ducha (ss. 97-186) to osiemnaście prawdziwych i poruszających historii o ludziach, którzy doświadczyli cudownej mocy Bożej w swym życiu. „Mocy, która – jak czytamy – często została uwolniona przez dar języków” (s. 97). Tymi, którzy jej zaznali są świeccy i kapłani, kobiety i mężczyźni, osoby posiadające wykształcenie teologiczne i zwyczajni wierni. Dobrze, że pośród nich są osoby należące do różnych kościołów, tj. zielonoświątkowcy, katolicy, metodyści i episkopaliańcy oraz wyznawcy innych konfesji. Te żywe historie, za którymi stoją konkretni ludzie, opowiadają o początkach nowego tchnienia Ducha w naszych czasach. Spotkania z Duchem Świętym, o czym pisze Autor książki, doświadczył muzułmanin Tass Saada oraz rabin Jakub Rabinowicz. Przekonały o tym wydarzenia w życiu Demosa Shakariana, Charlesa Parhama oraz Williama Seymura. Inne, jak w przypadku Evelyn Thompsona i Henry’ego Garlock’a, mówią o Bożej interwencji, poprzez dar języków, w bardzo złożonych okolicznościach. Jeszcze inne z nich wprowadzają w zachwyt, rodząc jednocześnie pytania, które praktycznie do dziś nie doczekały się zadowalającej odpowiedzi (np. przeżycia Marca Liblina). Pewne jest jednak, że Wszyscy oni doświadczyli prawdy, iż Duch tchnie, kędy chce i głos Jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąża (J 3,8a)” (s. 97). Książkę zamyka selektywna bibliografia, odwołująca się do profesjonalnego warsztatu źródłowego, do którego sięga Autor, omawiając zagadnienie daru języków (ss. 187-189).

Dokonując oceny niniejszej publikacji, należy zauważyć, iż posiada ona wiele walorów. Zwróćmy uwagę choćby na niektóre z nich.

Pierwszym i podstawowym jest niezwykła aktualność podejmowanego w książce tematu. Dotyczy bowiem nie tylko ludzi bezpośrednio zaangażowanych w ruchy charyzmatyczne, rozwijające się obecnie bardzo prężnie w całym Kościele, ale wszystkich wiernych szeroko rozumianego chrześcijaństwa, którzy, doświadczając działania Ducha Świętego, na różnorodny sposób i w różnych okolicznościach, przyjmują je często z obawą i lękiem. Książka ks. Rosika pomoże im z pewnością nie tylko łatwiej rozpoznać działanie Ducha Świętego, ale ze spokojem i radością serca przyjmować Jego obecność i działanie.

Za drugim walorem niniejszej publikacji stoi sama osoba jej Autora. Doskonały warsztat biblisty i osobiste zaangażowanie w życie wspólnoty „Porta caeli” pomogły mu bez wątpienia dar języków przedstawić wszechstronnie, tzn. nie tylko od strony egzegety i badacza, ale również tego, kto tego daru doświadczył i dzieli się nim z innymi.

Trzeci, to niepodważalny walor praktyczny książki. Stać się ona powinna swoistym elementarzem o działaniu Ducha Świętego w szkolnej katechezy oraz formacji wszystkich grup (szczególnie biblijnych) istniejących w parafiach, odwołujących się i bazujących w ich formacji na Piśmie Świętym.

W przekonaniu Autora niniejszej recenzji po książkę tę sięgnie każdy, kto szuka dzisiaj i pragnie odnaleźć obecność Ducha Świętego i Jego darów w Kościele. Do lektury tej publikacji gorąco zachęcam.

Ks. dr Jacek Kucharski jest doktorem teologii w zakresie nauk biblijnych, absolwentem Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego i Papieskiego Instytutu Biblijnego w Rzymie. Jest wykładowcą Pisma Świętego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim im. Jana Pawła II (Wyższe Seminarium Duchowne w Radomiu) oraz Instytutu Teologicznego im. św. Józefa Bilczewskiego Archidiecezji Lwowskiej Obrządku Łacińskiego we Lwowie (Ukraina). Jest także moderatorem Działa Biblijnego im. Jana Pawła II w diecezji radomskiej. Autor pozycji książkowych i szeregu artykułów z zakresu egzegezy Starego i Nowego Testamentu, archeologii biblijnej oraz semantyki języków biblijnych.